

Π

1357^α_β

αριθμοί 1, 7, 8, 9, 13

Αρ. 1357 Da

Ι Ρ Ι Ε

ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ Κ'ΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΛΗΡΩΤΕΑ : Διά τήν Ἑλλάδα ἑτησίως δραχμᾶς 6. — Διά τὸ Ἐξωτερικὸν φράγκα χρυσᾶ 7.

Ἔτος Β'

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ὀδὸς Πετράκη, ἀριθ. 26 (πλησίαν Μητροπόλεως)

Ἀριθμ. 2

1 Ὀκτωβρίου 1898

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Φ. ΚΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ὁ Γελοτοποιὸς τοῦ Βασιλέως ὑπὸ Πολυβ. Δημητρακοπούλου.
 — Ἡ εἰκὼν τοῦ Φωβέλ ὑπὸ Δ. Γρ. Καμπούρογλου.—Ph.
 Legrand. Βιογραφία Φώβελ (συνέχεια).—Θεοκρίτου εἰδύλλιον
 Δάφνις καὶ Μενάλκας ὑπὸ Δάφν. Μενάλκα.—Ἡ γλῶσσα τοῦ
 Ψυχάρη ἐπιστολὴ Μ. Μητσάκη. — Ἀπὸ τὴν ἀχρογιαλιὰ
 ποιήμα Γ. Γιαννοῦκου. — Κορινθιακαὶ σελίδες, ὑπὸ Τρ. Κα-
 νελλοπούλου. — Ἀπὸ τὸν κόσμον τῶν θεάτρων.—Εἰδοποιήσεις.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

1898

ΠΝΕΥΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΚΑΙ ΑΠΟΘΗΚΗ ΧΙΑΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΜΙΧ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Πωλούνται μυρμάστιχο, δάκρυ, γλυκάνισσο Χίου, άνθονερο, ροδέστρομο, μαστίχα Χίου, οίνοι μισχάτι Σάμου, κονιάκ παλαιό και άπαντα τά οίνοπνευματώδη ποτά.

Όδός Τσαμαδού άριθ. 18.

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Έμπορικόν Κατάστημα ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΦΕΝΤΑΚΗ Έν Χαλκίδι

Παρά τή εβδομαδιαία Άγορά.

Εϊδη Νεωτερισμού και Άποικιακά.

Ό ιατρός κ. Ν. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, μετώκησεν από 1ης Σεπτεμβρίου εις τήν ιδιόκτητον οικίαν του οδός Πανεπιστημίου 57. Δέχεται καθ' έκάστην.

Ό Κοσ ΣΤ. ΜΠΡΟΥΜΗΣ πιλοπόλης

Μετέφερε τό πλουσιώτατον Κατάστημά του επί τής οδού Σταδίου.

Κ Ο Υ Ρ Ε Ι Ο Ν ΧΡ. ΡΟΔΙΤΗ

Όδός Μιαούλη Πειραιεύς

καθαριότης, περιποιήσις, εύθηνία.

Οίνοπνευματοποιεϊον ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗ Κ. ΚΡΕΜΗΤΣΟΥ

Έν Πειραιεί Όδός Φίλωνος, Κονιάκ Α' ποιότητος, Μαστίχα, Ούζο και άπαντα τά Οίνοπνευματώδη ποτά.

Άδαμαντοπωλεϊον Ι. Δ. ΜΥΛΩΝΟΠΟΥΛΟΥ

Έν Πειραιεί—Έναρτι Β. Άποβάθρας Τά εκλεκτότερα κοσμήματα. Τά πλουσιώτερα εις τού φιλοπροόδου κ. Ι. Δ. ΜΥΛΩΝΟΠΟΥΛΟΥ.

ΥΕΛΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΟ "ΑΣΤΕΡ", Όδός Αιόλου 120

Γ. ΜΠΡΕΛΗΣ οδοντοϊατρός

τής Β. Αύλης ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Όδός Εούθου 7 Κατασκευάζει τούς τελειοτέρους τεχνητούς οδόντας τών νεωτέρων εύφειρέσεων Ευρώπης και Άμερικης.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ Ξυναιμείων Πιζών

Κ. ΔΕΪΜΕΖΗ

Έν Αθήναις, Όδός Έρμού 65

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ Α. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

Έν Πειραιεί Πλατεία Καραϊσκάκη

ΦΑΝΟΠΟΙΕΙΟΝ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΕΜΕΡΤΖΑΚΗ

Πωλούνται και επισκευάζονται Κώδωνες ήλεκτροκοί, Τηλέφωνα, Κρύσταλλα και Τζάμια διάφορα διά καθέπτρας, παράθυρα κλπ. Φανοί χρωματιστοί διάφοροι δι' άτμόπλοια και πλοία. Πηξίδες κλπ. κλπ. τού είδους των εις τιμάς μη επιδεχομένας συναγωνισμόν. Δέχεται παραγγελίας από όλον τόν κόσμον.

ΕΓΧΩΡΙΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΡΕΤΣΙΝΑ

Έν Αθήναις Όδός Αιόλου 51. Άπίστευτος εύθηνία. Όλομάλλινα — Όλομάλλινα — Όλομάλλινα Υποστηρίξατε τήν έγχώριον βιομηχανίαν

Κατάστημα Νεωτερισμών ΔΕΪΜΕΖΗ & ΠΡΟΒΕΛΕΓΓΙΟΥ

Πρώην Ι. Μουφεράτου

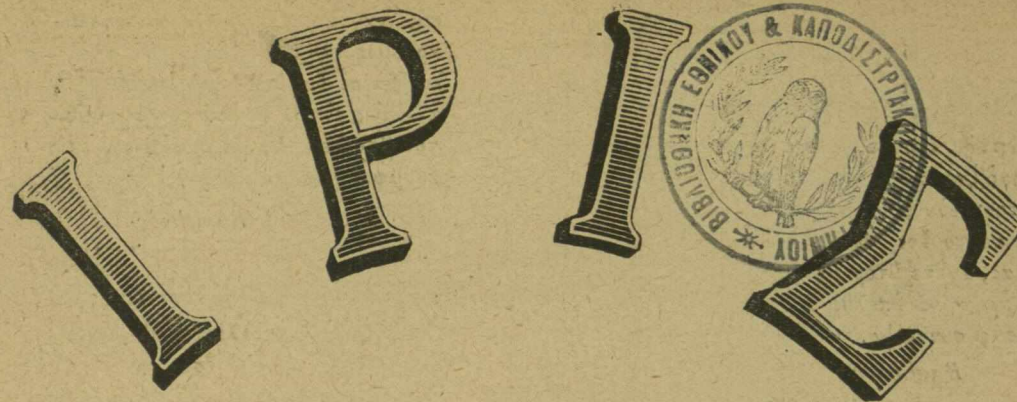
Εϊδη πομπτερείας παντός είδους

135 Όδός Έρμού 135

Γεώργιος Ταυοής. Έργολάβος δημοσίων και δημοτικών έργων, αναλαμβάνει παντός είδους οικοδομικάς εργασίας εις τιμάς συμφερούσας. — Πληροφορία οδός Ησιόδου, 14.

ΜΕΣΙΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΗΛΙΑ ΓΟΜΒΙΛΗ

Όδός Γεωργίου Σταύρου έν Αθήναις Άσφάλεια, έχεμύθεια, άνρίθεια.

ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Άριθ. 2

Έτος Β'

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ δι' τήν Ελλάδα δρ. 6—Διά τó Έξωτερικόν φ.χ. 7

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1 Οκτωβρίου 1898

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ Κ. Φ. ΚΛΑΔΟΣ

ΠΟΛΥΒΙΟΥ Τ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ο ΓΕΛΩΤΟΠΟΙΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΩΤΗ

ΠΡΟΣΩΠΑ : Γελωτοποιός, Βασιλειος, Μπαριανός

(Συνέχεια βλ. άριθ. 1).

Βασιλειος

(Τύπτων έλαφρώς τόν Γελωτοποιόν επί τής ώμοπλάτης)

Γνωρίζω τόν μουσικόν σου κάλλιστα και σύ τó δικόν μας φέρουν θάνατον άμφότερα, Θεόφιλε φυλάττομεν τó ιδικόν σου, φύλαξον και σύ κιλώς τó ιδικόν μας.

Γελωτοποιός (τεταρτημέρος)

Μάγιστρε Βασιλειε, τó μουσικόν σας μουσικόν μου· άλλ' εγώ δέν αγαπώ καμμίαν έκ τών γυναικών.... πρό πάντων δέ...

Μαριανός (έμφαντικώς)

Εϊπέ την... τήν βασιλίτισσαν.

Γελωτοποιός (έντρομος)

Τήν Ευδοκίαν ; !.. Σίγα !.. μή τó λέγετε !..

Βασιλειος

Άρνεΐσαι ; τότε διατί ούδέποτε έχλεύασες κ' εκείνην, όπως τάς λοιπάς ;

Γελωτοποιός

Άπλούστατον· διότι είναι δυστυχής.

Συμβαίνουν δυστυχίαι εις τόν άνθρωπον, πρό τών όποιων κι' ό άδυσώπητος έξ επαγγέλματος εκείνος χλευαστής πλήρης έλέου πίπτει εις τά γόνατα και κλίνει τόν αυχένα του, με κίνδυνον νά άπωλέση και αυτόν τόν άτιμον μισθόν του.

Βασιλειος

Ός πρός τούτο έχεις δικαίον.

Πλήν πρός τήν Ευδοκίαν τρέφεις έρωτα.

Γελωτοποιός (Έν αυξανούση συγκινήσει).

Όρχίζομαι εις τού Χριστού τó όνομα, ότι ποτέ... Ούδέποτε... ούδέποτε διήλθε τού νοός μου σκέψις βέβηλος... δέν με έλκύει πρός αυτήν τó κάλλος της, άφού στεροϋμαι τούτου... αίσθημα άγνόν, σάς έξομολογούμαι... μου υπέκλεψε λαθραίως τήν ψυχήν, και με προσήλκυσεν ή συμφορά της, τής όποιάς και εγώ είμαι ώσαύτως πλήρης—δέν τήν αγαπώ, ως θά ήγάπα τήν γυναίκα ό άνήρ· εγώ άνήρ δέν είμαι... είμαι τίποτε τήν αγαπώ, ως αγαπώ τήν πάσχουσαν ό πάσχων· όπως ήμην τώσον δυστυχής, θεότητά τινά ν' άνεύρω έπρεπεν έξ ίσου δυστυχή· και εις τó πρόσωπον τής γυναικός εκείνης απέθεωσα τήν δυστυχίαν, και εξιδανίκευσα τήν συμφοράν !.. Και ήδη βυθιζόμενος εις νέα άσχη, τήν στιγμήν παραδοκίων τής εκδικήσεώς μου, μόνον δι' αυτής τής μουστικής λατρείας εξαγνίζομαι... Όταν με ρίπτει εύμεγές έν βλέμμα της νομίζω, ότι πάσαι αί κηλίδες μου, όσαι άνεξίτηλως έγκολάπτονται υπό τού άίχου εις τó μέτωπον αυτό, νομίζω ότι πάσαι εξαγνίζονται, και τχύτοχρόνως από φώς γλυκύτατον και ούρανίαν αύγλην περιβάλλομαι... Α ! μή τυμωροχγήτε ! μή εκθάπτετε έκ δυστυχούς καρδίας μουσικόν γλυκό !.. μή βεβηλοΐτε τήν εύδαιμονίαν της ήτις ούδέν καταναλίσκει, άρχοντες, από τά αγαθά σας και τούς πόθους σας ! ..

Βασιλειος

Άλλ' είναι άπροσύνη τούτο, φίλε μου.

Γελοτοποιός

Ὡ! ἄφετε τὸν κόσμον νὰ παραφρονῇ,
ναί, ἄφετε τὸν νὰ βαδίξῃ πάντοτε
ὅπως βαδίξῃ· ἂν βαδίξων οὕτω πῶς
σὰς παραβλάπτῃ, κάμετέ τὸν τάχιστα
ἀλλέως νὰ βαδίξῃ· ἂν δὲν δύνασθε,
συντρίψατέ τον· ἔαν εἴθ' ἀδύνατοι
καὶ ὡς πρὸς τοῦτο ἔτι, αἰ σταυρώσατε
τὰς δύο χεῖρας, ἔχετε ὑτομονήν,
καὶ δὲν θ' ἀργήσῃ νὰ ἐπέλθῃ ἡ στιγμή
καθ' ἣν θὰ σὰς συντρίψῃ.

Βασίλειος

Πλὴν δὲν ἐννοῶ
τὰ ὄνειρά σου ποῦ θὰ καταλήξωσι.

Γελοτοποιός

(Ποιῶν τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ μετὰ στενοχωρίας.)
Χριστέ καὶ Κύριε! — Ἐφ' ὅσον, ἄνθρωπε!
δὲν ἔπαυσες καὶ σὺ νὰ ὀνειρεύεσαι.
πρὸς τί ζητεῖς νὰ βλέπῃς εἰς τὸν ὕπνον σου
ὄνειρα ξένων κεφαλῶν;

Βασίλειος

Πλὴν, δυστυχῆ!
ἡ κεφαλὴ σου δὲν στηρίζεται καλῶς
μὲ ὄνειρα τοιαῦτα εἰς τὴν θέσιν της.

Γελοτοποιός

Διὰ ν' ἀποφανθῆς ὅτι εἰς ἄνθρωπος
εἶναι τυφλός, πρέπῃ νὰ βλέπωσι καλῶς
οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ ἰδικοί σου πρότερον·
καὶ διὰ νὰ νοήσῃς ἂν στηρίζεται
καλῶς ἡ κεφαλὴ ἐπὶ τῶν ὤμων μου,
πρέπει πρὸ πάντων νὰ στηρίζεται καλῶς
ἡ ἰδική σου κεφαλὴ ἐπὶ τῶν σῶν.
Περὶ τῆς ἰδικῆς σου φρόντιζε λοιπόν,
ὦ, Μάγιστρε, καὶ ἄφες, ἄφες τὴν ἐμὴν...
Αἰ κεφαλαὶ ἡμῶν δὲν εἶναι κρίμματα,
ὧν ἡ φιλοδοξία καὶ τὸ ὄνειρον
εἶναι νὰ κολυμβήσωσιν εἰς τὴν θερμὴν
τοῦ μαγειρείου χύτραν· ὄχι, ἄρχοντες,
ἐκάστη ἔχει ἴδιον προορισμὸν
καὶ ἴδιον ἐγκέφαλον·

Βασίλειος

Μιρόσοφε!
Αἰ συμβουλαὶ σου εἶναι ὄντως λογικαί,
ἀλλὰ δὲν ἀποσύρουσι τὸν πέλεκυν,
ὅστις, ὡς βλέπεις, κρέματα καὶ σείεται
ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν σου.

Γελοτοποιός

ὦ, Βασίλειε,
ὁ βασιλεὺς πρέπει νὰ ἴηται πάντοτε
γενναῖος, ὡς ὁ λέων, ὃχι πονηρὸς
καθὼς ἡ τίγρις· δὲν θὰ γίνῃς βασιλεὺς,
ἐφ' ὅσον ἔχεις τίγρεις φρονήματα,
ἡ καὶ ἂν γίνῃς θάπογίνης τάχιστα...
Ἄναμφιβόλως, θὰ φρονῆς, ὦ ἄνθρωπε,
ὅτι, κρατῶν τὸ μυστικόν μου, δύνασαι
τὸν χαλινόν μου νὰ κρατῆς εἰς χεῖράς σου
καὶ νὰ μὲ σύρῃς ὡς τὸ ὑποζύγιον.
Πλανᾷσαι, ἄνερ· ἔγχευ ἀμφότεροι
σπουδαῖα ὄντως μυστικά· ἀλλ' ἂν πιτε
ἀποφασίσωμεν νὰ τὰ προδώσωμεν,
ἡ ἀμοιβή, καθὼς καὶ σὺ τὸ ἐννοεῖς,
θὰ ἴ-αι δι' ἡμᾶς πολλὸ διάφορος·

σύ, μάγιστρε, ἂν εἶπες ὅτι ἀγαπῶ
κρυφίως τὴν βασιλισσαν, θὰ σπεύσωσι
καὶ θὰ σὲ διορίσουν γελοτοποιόν,
ἂν ὅμως εἶπω, ὅτι σὺ δὲν ἀγαπᾷς
τὸν βασιλέα, θὰ μὲ διορίσωσιν
ἀναμφιβόλως μάγιστρον!

Βασίλειος

ὦ! Σατανᾶ!

Γελοτοποιός

Ὁ ὕβος εἶναι κάλλιστον ὀχύρωμα,
ὡς βλέπεις. Ἄλλὰ ἔσο, ἔσο βέβαιος,
ὅτι τὸ μυστικόν σου θὰ τηρῶ καλῶς
καὶ θὰ σὲ βοηθήσω ὅσον δύναμαι... (ἐξημμένος)
ἐκδίκησιν, Βασίλειε!... ἐκδίκησιν!...
ὦ! ἄς τὸν ἴδω πρὸ ποδῶν μου σπαίροντα,
ὡς εἶδον μίαν νύκτα τὸν πατέρα μου...
ὦ! ἄς τὸν ἴδω, ὃς τὸν ἴδω κλαίοντα
καὶ ἔλεος ζητοῦντα, ὡς τὴν δυστυχῆ
ἐκείνην ἀδελφὴν μου ἐν τῇ μιᾷ
τοῦ Λέντος ἀγκάλῃ...

(Ἀκούονται ἔσωθεν θορυβδέστεροι οἱ καχασμοί.
Ὁ Γελοτοποιός ἀνακοπτόμενος καὶ χλευαστικῶς.)

Συγχωρεῖτέ με...

ὑπάγω, ἄρχοντες μου, εἰς τὴν θέσιν μου...
ὁ ἀδελφός μου Μιχαὴλ ἐπιθυμῶ
βεβαίως νὰ γέλασῃ... τὸ καθήκόν μου
εἶναι ν' ἀποσπάσω δάκρυα ζωῆς
ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ἀποσπασαντος
θανάτου ἐκ τῶν ἰδικῶν μου δάκρυα!...
Ἰπάγω, ἄρχοντες μου, εἰς τὴν θέσιν μου...
Ἀκούσατε!... φωνάζουν: Γελοτοποιεῖ!

(Καγγάζει φρενητιωδῶς, πριτείνων τὴν πυγμὴν πρὸς
τὸ μέρος ὅπου ἀκούεται ὁ θόρυβος).

Χά! χά!... χά!... χά!... ἰδοὺ ὁ θάνατος!
σὰς φέρει τὸ ποτήριον τοῦ γέλωτος!...
χά! χά! ἰδοὺ ὁ γέλως... ἔρχεται... ἰδοὺ!
σὰς φέρει τοῦ θανάτου τὸ ποτήριον!...
Γελάσατε!... καγγάσατε πλείοτερον!...
διὰ τὸ μῖσος ἡ καρδία πάντοτε
ὑπῆρξε πῖθος Δαναϊδῶν, ἄβυσσος·
οὐδέποτε ἐκρέσθη· τρέμετε αὐτὴν!...

(Ἀνακοπτόμενος καὶ τύπτων ἐλαφρῶς τὸ Βασίλειον
εἰς τὴν ὠμοπλάτην).

Αἰ, ἀκουσόν με, μάγιστρε Βασίλειε·
ὅπταν γελῆς βασιλεὺς, μὴ λησμονῆς
ὅτι ὁ ἀδελφός σου πρέπει νὰ κλεισθῇ
ἐντὸς τοῦ σταύλου, ἡ εἰς θάλαμόν τινα
μετὰ τῆς μᾶλλον ἐναρέτου γυναικίς.
(Φεύγων διὰ τῶν δεξιῶν παρασκηνίων).
Πολλὰ τὰ ἔτη, ἀδελφέ μου Μιχαὴλ!...
Πολλὰ τὰ ἔτη!... πλήρωσον τὰ κύπελλα!
(Ἀπέρχεται καγγάζων).

Η ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΦΩΒΕΛ

Εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς οὐριδρομούτης Ἰριδος ἤρ-
χισε καταχωριζομένη ἐν ἀρίστη μεταφράσει ἡ ὑπὸ τοῦ Ph.
Legrand ἐκπονηθεῖσα Βιογραφία τοῦ προξένου Φωβέλ, μιᾶς
ἐκ τῶν παραδοξοτέρων προσωποποιήσεων τῶν τελευταίων ἐτῶν
τῆς Τουρκοκρατίας.

Ἐν σημειώσει δὲ τινι λέγεται ὅτι ἀπωλέσθη εἰκὼν τοῦ
Φωβέλ καταχωριζομένη ὑπὸ τοῦ Ubicini.

Ἐπειδὴ δύναται νὰ ὑποτεθῇ, ὅτι δὲν ὑπάρχει εἰκὼν τοῦ
Φωβέλ σημειοῦμεν, ὅτι εἰς τὸ πολύτιμα συγγράμματά του
Dupré «Voyage à Athènes et à Constantinople»
εἰκονίζεται ὁ Φωβέλ ζωγραφίζων ἐν τῷ δωματίῳ του, διὰ
τῶν παραθύρων τοῦ ὀποίου φαίνεται ἡ Ἀκρόπολις, ἐνῶ ὑπὲρ
ῤετρα Ἀλβανὴ τοῦ προσφέρει καφέ.

Ἐν τῷ ὄραματι ὡμῶν «Νεράϊδα» — μεταξύ τῶν προσώπων
τοῦ ὀποίου εἶναι καὶ ὁ Φωβέλ — ἐπὶ τῆς εἰκόνας ταύτης συγ-
ριζόμενοι ἐνεδύσαμεν τὸν ὑποκρίθοντα ἠθοποιὸν καὶ τὴν φ-
σιγνωμίαν ἔτι αὐτοῦ καταλλήλως διαμρφώσαντες.

Δ. Γ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥΣ

PH. E. LEGRAND

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΟΥ ΔΟΥΛΟΒΙΚΟΥ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ ΦΩΒΕΛ

(Συνέχεια ἴδε προηγούμενον φύλλον).

Τῆ 13 Ἰουνίου ὁ Γάσπαρης ἀγγέλλει ὅτι ἐπεράτωσαν
τὰς ἐργασίας των καὶ ἀναχωροῦσι διὰ Γαλλίαν. Ἄλλ' ὅμως
δὲν ἀνεχώρησαν. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1781,
ἐπανέρχονται εἰς Πελοπόννησον διὰ θαλάσσης, ἐξερωνῶσι τὴν
παραλίαν τοῦ Ἰσθμοῦ⁽¹⁾, τὴν Μολουρίδα πέτραν, τὰ λεί-
ψανα (ὡς νομίζουσι) τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀθήμαντος, ἡ ναῖσκου τῆς
Ἰνούς καὶ τοῦ Μελικέρτου, ἐγγὺς τῆς Κυναίτας, τὴν ὅπην
διώρυγος τινος ἀρχομένη ἐκ τοῦ λιμένος Σχοίνου· ἐπισκέπτον-
ται ἀναμφιβόλως τὴν Αἴγινα, ἀπιθιβάξονται εἰς Ἐπίδαυρον,
μεταβαίνουσιν εἰς τὰ ἐγγὺς ἐρείπια τοῦ Διγουρίου, οὗτινος τὸ
ὄνομα Ἰερὸν φαίνεται αὐτοῖς ἐνέχον μεγάλην σημασίαν⁽²⁾,
βλέπουσι τὸν Ἰβρόν καὶ τὸν ἠώρον ἐνθα ἐκεῖτο ἡ Τροϊζήν,
τὴν Κέα, τὴν Ἰθάκην κτλ. Γαυτοχρόνως, νομίζω, ἀναγνω-
ρίζουσι τὴν Σικωνά⁽³⁾. Ἐτερον ταξίδιον, οὗτινος ὁ χρόνος
καὶ οἱ σταθμοὶ εἰσὶν λίαν ἀβέβαιοι, ἄγει αὐτοὺς διὰ τῆς Βιω-
τίας καὶ τῆς Φωκίδος⁽⁴⁾ μέχρι τῶν Θερμοπυλῶν, ὧν ὁ
Foucherot διαγράφει τὸ σχέδιον⁽⁵⁾, μέχρι τῆς κοιλάδος
τῶν Τερπῶν. Τὴν 9 Ἰουνίου 1782, ὁ Φωβέλ ζωγραφῶν
τὸν χωρὸν τῶν Ἀθηνῶν καὶ τὸν οἶκον τοῦ προξένου, χρονο-
λογεῖ τὸ σχέδιον τοῦ τοῦτο διὰ τῶν λέξεων τούτων, ἐν οἷς
διαβλέπει τις εἴτε τὴν θλίψιν, διότι ἐγκαταλείπει τὴν Ἑλ-
λάδα, εἴτε τὴν ἀνυπομονησίαν τοῦ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Γαλλίαν:
«9 Ἰουνίου 1782, παρκαμὸν τῆς ἀναχωρήσεώς μας»⁽⁶⁾. Ὁ
σύντροφός του καὶ αὐτὸς ἐπεθιβάσθησαν ἐν Ναυπλίῳ τῆ 26
Ἰουνίου, ἐπὶ τῆς βασιλικῆς φρεγάτας Σουλτάνας, ἧς πλοίαρ-
χος ἦτο ὁ Bargetton. Ὁ πρόξενος ἐπέτρεψεν αὐτοῖς τοῦτο
εἰς ἀμοιβὴν «τῆς παραδειγματικῆς φρονήσεως καὶ συνέσεως»,
ἣν ἐπεδείξαντο κατὰ τὰς περιόδους αὐτῶν, καὶ τῆς «πολυ-
τίμου ἐργασίας», ἣν ἐξετέλεσαν: Ἀπέφερον ὄντως πλουσίαν
συλλογὴν σημειώσεων καὶ λοιπῶν χειρογράφων, διότι πλὴν

τῶν σχεδίων, τῶν χερτῶν καὶ τῶν ἰχνογραφῶν, ὁ Foucher-
rot, ὁ πρεσβύτερος τῶν δύο καὶ μᾶλλον πεπειραμένος, ἐκρά-
τησεν ἡμερλόγιον, σημειῶν ἐν αὐτῷ περὶ πάντων τῶν λει-
ψίων τῆς ἀρχιότητος, περιγράφων τὴν νῦν κατάστασιν τῆς
χώρας, δηλῶν τὰς ἀποστάσεις· ἡμερλόγιον ἕπερ πολὺ ἀξίως
θὰ καταχωριζέτο ἐν τῇ συλλογῇ τῶν περὶ Ἑλλάδος ἔργων.
Προωρισμένον ν' ἀποτελέσῃ μέρος τοῦ Voyage pittoresque,
οὐδέποτε ἐδημοσιεύθη, οὔτε ὑπὸ τὸ ὄνομα τῶν δύο ἐξερωνη-
τῶν, οὔτε ὑπὸ τὸ τοῦ Choiseul. Ὁ Foucherot, μᾶλλον
λεπτολόγος τοῦ Cassas⁽¹⁾ καὶ τοῦ Le Chevalier⁽²⁾,
ἐτήρησε τὰς κατὰ τὴν ἐπανάστασιν σημειώσεις του χωρὶς νὰ
καταστήτῃ ταύτας γνωστὰς τῷ κοινῷ⁽³⁾. Κατὰ διαφόρους
ἐποχὰς ὁ ἀββᾶς Barthélemy, ὁ Barbié du Bocage, ὁ
Castellan⁽⁴⁾, ὁ Pouqueville ἠρνήσθησαν ἐκ τούτων.
Σήμερ ν φαίνεται ὅτι ἀπωλέσθησαν⁽⁵⁾ σκηνογραφίαι τινὲς
διὰ σινικῆς μελάνης διατηρούμεναι ἐν τῷ Cabinet des es-
tampes μεταξὺ τῶν σχεδιασμάτων τοῦ Φωβέλ, εἶναι τὰ μόνα
ἔγγραφα τὰ σωζόμενα ἐκ τῶν μακρῶν καὶ κωπιδόδων ἐν
Ἑλλάδι διαμονῆς⁽⁶⁾.

Ὁ Φωβέλ ἀφίκετο ἄνευ ἐμποδίου εἰς Γαλλίαν, περὶ τὰ
τέλη τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1782⁽⁷⁾. Ἐβού, ὡς ἐφθασε χεί-
ροισιν τὰ ἴχνη αὐτοῦ. «Πλείστα τῶν τότε δημοσιευθέντων
ἔργων του, λέγει τὸ Λεξικόν τοῦ Arnault, ἐκρύφωσαν τὴν
φῆμην αὐτοῦ».

Κατ' αὐτὸ πρόκειται περὶ καλλιτεχνικῶν ἔργων, σχεδια-
σμάτων ἢ εἰκόνων, περὶ ὧν οὐδὲν γνωρίζομεν⁽⁸⁾. Ἐάν δώ-
σωμεν πίστιν εἰς τὴν Biographie τοῦ Rabbe, ὁ Φωβέλ
θὰ ἐδημοσίευσεν ὡσαύτως κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον «ἀρχαιολο-

(1) Ζωγράφος καὶ ἀρχιτέκτων γεννηθεὶς τὸ 1746 καὶ ἀποθανὼν τὸ
1827. Ἔγραψε Grandes vues pittoresques de principaux sites et
monuments de la Grèce, de la Sicile etc. Paris 1813 (Σ. Μ.).

(2) Ἀρχαιολόγος γεννηθεὶς τὸ 1752 καὶ ἀποθανὼν τὸ 1836.
Ἔγραψε Voyage dans la Troade, ou tableau de la plaine de Troie,
dans son état actuel. Paris 1799 (Σ. Μ.).

(3) Ὁ Choiseul ἐν τινι πρὸς τὸν Barbié ἐπιστολῇ γραφῆσθαι τῷ
1801 (Pingaud, Choiseul-Gouffier σ. 271) ἐκθειάζει τὴν εἰλικρίνειαν
τοῦ Foucherot. Ἐξ ἐπιστολῆς τινος τοῦ Barbié πρὸς τὸν Fauvel,
τῆς 6 Ἀπριλίου 1807, μανθάνομεν, ὅτι ὁ Φωβέλ ἤτρωλετο τότε
εἰς καθερῶν τῆς ἕλης τοῦ Voyage en Grèce ἐτέρᾳ ἐπιστολῇ τῆς 12
Μαρτίου 1808 ἀναφέρει περὶ αὐτοῦ ὡς συνεργάτον τοῦ Choiseul.

(4) Ζωγράφος, γλύπτης καὶ ἀρχιτέκτων, γεννηθεὶς τὸ 1712 καὶ
γράφει «Lettres sur la Morée et les îles de Cerigo, Hydra et
Zante». Paris 1815, καὶ «Lettres sur la Grèce, l'Hellespont et
Constantinople faisant suite aux lettres sur la Morée». Paris
1811 (Σ. Μ.).

(5) Ὁ Foucherot ἀπέθανε τῆ 16 Σεπτεμβρίου 1813 εἰς Tonnerre,
ἐνθα κατῴκει ἀπὸ τοῦ 1796 ἡ βιβλιοθήκη τῆς πόλεως ταύτης οὐ-
δὲν κείνηται ἔγγραφον αὐτοῦ.

(6) Αἱ σκηνογραφίαι αὐταὶ εὐρηγναι διεσπαρμέναι ἐν τῷ Α' καὶ
Β' τόμῳ, εἶναι δὲ τῆς Κερκύρας, Νικοπολεως, Κλεωνῶν, Τροζή-
νος, Παρου, Ἀργους, Ἀθηνῶν, Μικραθῶν, Κέα, Αἰγίνης, Χαρι-
ωνείας, Θερμοπυλῶν ἀπαριθμῶ δὲ ταύτας κατὰ τοὺς ἀριθμοὺς τοῦ
Φωβέλ· ἡ «εἰκὼν τῶν Θερμοπυλῶν ἀπ' ἀνατολῶν ληρθεῖσα φέρει
ἀριθ. 154 bis. Τρεῖς εἰκόνες τῶν ἀναγλύφων τῆς ῥωμαϊκῆς θειμα-
βευτικῆς ἀψίδος τῆς Θεσσαλονίκης, περιεχόμεναι ἐν τῷ Β' τόμῳ,
φέρουσι τοὺς ἀρ. 161, 162, 163. Ἐν τῇ περιγησίᾳ αὐτῶν τοῦ
1781 οἱ Foucherot καὶ Φωβέλ πρόδησαν μέχρι Θεσσαλονίκης.

(7) Mémoires secrets, XXI, 23 Σεπτεμβρίου 1782. Ἐν τοῖς αὐ-
τοῖς ἀπομνημονεύμασιν (XVII) ἀναγιγνώσκωμεν (11 Μαρτίου 1781) ὅτι
«ἡ Α. Βρεττανικὴ Μεγαλειότης, τὰ φῶτα τῆς προόδου ἐσάει προστα-
τεύουσα, διέταξε νὰ προφυλάξωσιν ἀπὸ τῶν τοῦ πολέμου κινδύνων
τοὺς Foucherot καὶ Φωβέλ».

(8) Ὁ Mercure de France, κατὰ Ὀκτώβριον 1783 (σ. 190)
ἀγγέλλει τὴν δημοσίευσιν τῶν χαλκογραφῶν τοῦ Couché, περὶ ὧν
εἶπομεν ἄνωτέρω, κατὰ Σεπτέμβριον δὲ τοῦ 1784 (σ. 94) τὴν τοῦ
Godefroi. Ἡ πρώτη συνοδεύεται ὑπὸ τῆς κολακευτικῆς ταύτης
φράσεως: «Αἱ δύο αὗται χαλκογραφίαι εἶναι ἀρίστηι ὑπὸ ζωγραφι-
κῆν καὶ χαλκογραφικῆν τέχνην, μετ' ἀνυπομονησίης δ' ἀναμένομεν
καὶ τὰς λοιπὰς».

(1) Chandler, Γ', 456, 474. Βλ. Pouqueville (1826), Δ', 496.

(2) Chandler, III, 466—468.

(3) Pouqueville (1826), Δ', 434.

(4) Ὁ ἀ ἐπικνεῖται τότε τοῦς Δελφούς, ἔθλα ὁ Φωβέλ ἔλαβε σχε-
διάσματ (Atlas d'Anacharsis (1799) πρόλογος, σ. 72).

(5) Atlas d'Anacharsis (1788), πρόλ. XXXV.

(6) Dessius, II.

πιθανόν να ἔχη κάποιο τάλαντον, κατὰ καθιερωθεῖσαν φράσιν, καὶ τοῦ ὁποίου φυσικὸν εἶναι νὰ κινή τὴν περιέργειαν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν σκεπτομένων παρ' ἡμῖν ἢ τυλμηρὰ ἐπιθυμία νὰ παρακολουθήτῃ καὶ νὰ ἀπομιμηθῇ τὴν ἄλλην ποιητικὴν καὶ δραματικὴν ἰδιαιτέρως κινήσιν τοῦ καιροῦ αὐτοῦ καὶ κατὰ τὰς νεωτεριστικωτέρας καὶ ριζοσπαστικωτέρας ἐκδηλώσεις τῆς, ἀλλ' ὅστις κατορθώνει ἐν τούτοις νὰ γράφῃ, καὶ τοῦτο ὄχι μεταφράζων, τοὺς Ἀντιφατάδες ἢ ἄλλο τι ἀνάλογον, ἀκαλαίστητος, σκεφτόμουνα, αἰστάνομαι, ἐπιτρέψατέ μου νὰ σὰς ἐγκαριστήσω καὶ ἄλλα τιαῦτα μελιστάλακτα καλλιτεχνήματα ἐκφράσεως, εἰς ἄλλους βεβαίως ἀπικεῖται νὰ κρίνουν· ἀλλ' ὡς πρὸς τὸ ἀμέσως μετὰ τοῦτο ἐπικυλοῦσθαι διὰ γέφυρα τοῦ ὑπογράφαντος τὸ γράμμα ὅτι «τὸν καλούμενον ψυχαρασμόν τιμᾶ καὶ σέβεται, θεωρεῖ δέ, καθόλου εἰπεῖν, σταθμὸν προόδου καὶ ἀφετηρίαν ἀναγεννήσεως», ἐγὼ τοῦλάχιστον δὲν ἔχω ἢ νὰ παρατηρήσω ὅτι τοῦτο συμβαίνει ἀπλῶς μόνον διότι ὁ κ. Παλαμᾶς συγχίζει προφανῶς δύο ἐντελῶς διάφορα πράγματα : ἦτοι τὴν ὑπὲρ τῆς ἐπικρατήσεως τῆς ἀπλουστερίας καὶ δημοτικωτέρας φάσεως τῆς νεωτέρας γλώσσης ἐν τῇ φιλολογίᾳ ὅχι χθεσινὴν βέβαια καὶ εὐρείαν κινήσιν τῆς ἰστορίας εἶναι ὁπαδὸς καὶ τὴν ὁποίαν κανεὶς ὄντως καὶ ἐκ τῶν μᾶλλον πρὸς αὐτὴν ἀντιφρονούντων δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ περιφρονῇ καὶ τὴν ἀκριβῶς καὶ καθαρῶς καὶ ὄχι ἐντελῶς ἴσως ἀδίκως θεωρουμένην ὡς γλωσσικὴν αἴρεσιν—τὴν ἀναφανείσθαι κατὰ τὰ τελευταῖα ἐτη, ἢ ὅποια δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν οὔτε κἂν πρὸς αὐτὰ τοῦ Βηλαρά τ' ἀκρότατα καὶ ἀχαλίωτα καὶ σχεδὸν ἀναρχικὰ γλωσσικὰ δόγματα, τὰ παρὰδοξα καὶ ἐκτροπα, κατὰ βάθος ὅμως καὶ αὐτὰ ἀκόμη λογικὰ, —ἀλλὰ προερχομένην ἐκ σαθρότητος ἀντιλήψεως καὶ ἀναμίξεως τῶν κατὰ τὴν ἐπιστημονικὴν ἐξέτασιν γλώσσης τινός, καὶ τὴν ζώσαν αὐτῆς ἐν τῷ γραφομένῳ λόγῳ χρῆσιν, διδάσκει ὅτι εἶναι δυνατόν ἀνθρώποι μὴ πάσχοντες δισχλεύσιν φρενῶν, παχύτητα τοῦ ἀκουστικῆς τυμπάνου ἢ φθορὰν καὶ νόσημα τῶν στοματικῶν ἀδένων καὶ μυῶν, ἐν τῇ σήμερον Ἑλλάδι καὶ εἰς τὰ κέντρα αὐτὰ μάλιστα οὕτως νὰ γράφουν καὶ νὰ λέγουν πίτηδες, φαριστῶ, λοιπὸ καὶ τὰ ἀνάλογα ἠδύσματα.

Καὶ ἐγὼ μὲν πρὸ πολλοῦ χωρισθεὶς ἀπὸ τε τοῦ κ. Παλαμᾶ καὶ τῶν ἄλλων ἰμοταγῶν καὶ ὁμοφρόνων του, ὅπως ἐγκαίρως καὶ πρεπόντως ἔγεινε γνωστὸν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν δημόσιον, δὲν εἶμαι βέβαια εἰς θέσιν καὶ οὔτε κἂν σκέπτομαι, νὰ τὸν ἐμποδίσω ὅπως ὁδῆποτε νὰ τιμᾶ καὶ σέβηται, καὶ μετὰ τὴν διασάφην αὐτὴν τὴν ὅποian τοῦ παρεῖχω, καὶ τὴν αἴρεσιν αὐτὴν καὶ ὅτι δῆποτε ἄλλο ἀγρῶπᾶ εἶτε ἐν Ἑλλάδι εἶτε καὶ ἐν Εὐρώπῃ εἶτε καὶ ἐν ἄλλῃ ὀποιαδήποτε Ἡπείρῳ ἐὰν θέλῃ· θι σὰς παρακαλέσω ὅμως νὰ δημοσιεύσετε εἰς κἀνὲν μέρος τοῦ φύλλου σας καὶ τὰς ἰδικὰς μου αὐτὰς ὀλίγας λέξεις, πρὸς γνῶσιν καὶ διαφώτισιν τῶν παρακολουθούτων τὰ φιλολογικὰ μας πράγματα κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, λαμβάνοντες ἅμα τὴν κλωσύνην νὰ φροντήσετε πρῶτον μὲν ὅπως τυπωθῶν ἄνευ τῶν φρικαλέων σφαλμάτων, παραλείψων, διαστρέψων καὶ ἐν γένει ἀλλοιώσεων τὰς ὁποίας περιείχον ἄλλαι τινες ὀλίγαι λέξεις ὅπου εἶχα δώσει κατὰ τὸ περασμένον θέρος εἰς τὴν Ἐφημερίδα γιὰ νὰ δηλώσω ὅτι δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ ἐκδίδων τὸν νεοαναφανέντα Θόρυθον, καθὼς καὶ ἔλα σχεδὸν ἀνέκαθεν, κατὰ θέσιν παραχώρησιν, τὰ εἰς Ἑλληνικὰ φύλλα δημοσιεύματά μου, καὶ δεύτερον νὰ δημοσιευθῶν εἰς τὸ καλὸν περιοδικὸν σας γιὰ τὸ ὅποιον τὰς προώρεια καὶ ὄχι εἰς τὴν Ἡμέραν τοῦ κ. Κοκοράβα, εἰς τὴν Πελοπόννησον τῶν Πατρῶν, ἢ εἰς τὴν Ὀμόνοια τῆς Ἀλεξανδρείας λόγου χάριν, ὅπως ἔτυχε νὰ συμβῇ γιὰ τὸ ἴδιον πάλιν αὐτὸ γράμμα μου, τὸ ὅποιον ἀποστείλας διορθωμένον πρὸ τῶν Ἀρχισυντάκτων τῆς συναδέλφου Ἀκροπόλεως κ. Ἐμμανουὴλ Ρέπουλην ὅπως δημοσιεύθῃ καὶ ἐν αὐτῇ, ἄκουσα κατόπιν

ὅτι δημοσιεύθη εἰς τὸ Σκρίπ γιὰ τὸ ὅποιον ἐγὼ τοῦλάχιστον δὲν τὸ εἶχα προορίσθαι.

Ἀθήναι 17 Σεπτεμβρίου 1898.
 Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν πρόθυμος
 ΜΙΧ. ΗΛ. ΜΥΤΣΑΚΗΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΑΚΡΟΓΙΑΛΙΑΣ

Ἄλλοι του!...

Ἄλλοι! ἦταν ταύτης, σὰν θεοῖο, ποῦ ἰδοῦλενε μέσ' ἔς τὸ καρὰν καὶ τοῦ πελάγου μονογυῖος ταῦτες τὸν ἐκραζαν καὶ κάθοι.

Μὰ στὸ ταξεῖδι αὐτὸ τεκερὴ ἔχει καρδιά κι' οἱ στεναγμοὶ τ' ἔς τὰ ἐρί φεύγουρε πικροί... ἔκλειδωμένοι εἶνε οἱ ἄρμοι του.

Ἐργοῖα καὶ φλόγα, σὰν ὄχιὰ τοῦ τρώει τὰ σπλάχνα! Εἶλε ἀγαπήσει κόρη παύρεια, ἢ φτωχιά ποῦ ἄλλοι—ἄλλοι του!—εἶχε φιλῆσει.

Ἐργοῖα καὶ φλόγα τῆς καρδιάς ἀνάθει, ἢ ἀγάπη του τὸν καίει... ὡς ποῦ τὴν σβεῖ ἔς τῆς ἀμμονιάς τὸ κύμα, ἀκόμη ποῦ τον κλαίει!

Σπέτσος I. Γ. Γαννοῦκος

ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

Μία μεταμεδονύκτιος ἐκδρομῆ.

Δὲν εἶνε ἀνάγκη βέβαια νὰ ἐπαγγέλλεσαι τὸν ῥωμαντικόν, τὸν ἐμπνευσμένον, τὸν ἀνδιασμένον, τὸν ποιητικόν, διὰ νὰ ἐξυμνήσῃς τὸ φῶς τῆς, διὰ νὰ σὲ προσελκύσῃ καὶ σὲ γλυκάνῃ ἢ ἀπαλὴν θωπεῖα τῆς γαλνυιώσεως καὶ νωχελούσεως ἐκείνης οὐρανίας υπάρξεως, τῆς σελήνας, τῆς σκορπιζούσεως φῶς μαζὺ μὲ ἡρεμίαν εἰς τὸν κόσμον, ἀλλ' ἀρκεῖ μὲν μεσοουρανῆση ὁ ὠχρόλευκος δίσκος τῆς καὶ τὸ σύμπαν σιγήσῃ, νὰ στρέψῃς τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανόν. θὰ τὴν καμαρώσῃς, θὰ τὴν ποθήσῃς καὶ θὰ ζητήσῃς τὴν θέσιν τῆς, ἀπὸ τῶν ὁποίων θὰ σοὶ φανῇ ὠραιότερα, εἶτε κατοπτριζομένη εἰς τὴν θάλασσαν, εἶτε χανομένων τῶν ἀκτίων τῆς μέσα στὰ πυκνὰ φυλλώματα τοῦ δάσου.

Καὶ διὰ νὰ τὴν καμαρώσωμεν καλλίτερον, διὰ νὰ τὴν ἀπολαύσωμεν, διὰ νὰ μᾶς ὑψώσῃ εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ ὄνειρῶδους τοῦ μελαγχολικοῦ φωτός τῆς, ἀπεφασίσαμεν μετὰ 8 φίλων μου, παραθερίσοντας ὅλοι ἐν Κορίνθῳ μακρὰν τῆς τύρῃσε τοῦ ἄστεως, νὰ μεταδώμεν ἐν Ἀκροκορίνθῳ, ἐκδρομὴν, ἢν ἄλλοτε ἐπεφυλασσόμεθα νὰ ἐπιχειρήσωμεν, διότι ὀλόκληρον τὸν ἐν Κορίνθῳ χρόνον μας ἐξοδεύσαμεν εἰς ἄλλας ἐκδρομὰς ἀνὰ τὰ διάφορα τοπεῖα ἔχοντα καλλιτεχνικὴν ἢ ἀρχαιολογικὴν ἀξίαν· οὕτως ὁ μο-

νότονος βίος μας ἐν Κορίνθῳ διεκόπητο μὲ τὰς ἐκδρομὰς μας. καὶ μετὰ ἔστιν ὅτε ὑπαίθρια conferences μεταξὺ τῆς Ἱμελοῦσε συντροφιάς μας.

Εἶχομεν ἐκλέξει μίαν πανσέληνον νύκτα τοῦ Αὐγούστου. Καὶ τὴν πρώτην ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἐπιβάντες ἐφ' ἀμαξῶν ἐπορευόμεθα πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς ὑψηλῆς ἡγεμονίδος τῆς ζῶης, τῆς βασιλίσσης τοῦ ἔρωτος, τῆς Παλαιᾶς Κορίνθου, τῆς πόλεως τῶν ἠδονῶν τῆς τροφῆς καὶ τῆς ἀκολασίας, ὅπου χιλιάδες ἱεροδούλων ἔθνον εἰς ὀν βωμόν τῆς Ἀφροδίτης ἐκείνης ἥτις ποτὲ περιέκλεισε ὅλην ἐκείνην τὴν δόξαν τοῦ πλοῦτος τοῦ θαμβώσαντος τοὺς πάντας διὰ τοῦ ἀφθόνως διακεχυμένου φυσικοῦ καὶ ποιητικοῦ κάλλους τῆς, ἐκείνην ἥτις περιέκλεισε τὴν εὐφυῖαν, τὴν τέχνην καὶ τὸν ἥρωισμόν, ἀμιγλῶμένην πρὸς τοὺς θεοὺς ὡς ὀρθῶς παρατηρεῖ ὁ Ἀκαδημαϊκὸς Θόνισεν, ὅστις λέγει, ἐκεῖ δέον ἔνεκα τούτων νὰ ζητήσωμεν τὴν ἠὲ τῶν ἱστορικῶν χρόνων, τὰς εἰκόνας τοῦ βίου, τῶν ἐθίμων καὶ ἐπωφελθῶμεν τῶν μνημείων αὐτῆς.

Μετὰ μίαν ὥραν εὐρισκόμεθα πρὸ τοῦ σωροῦ τῶν ἑρειπίων τῶν. Ἐνώπιόν μας μεγαλοπρεπῶς ἵψοῦται ὁ Ἀκροκορίνθος, ὁ ἀκούμπτος τῆς Κορίνθου φρουρός. Ἀνεπαύθημεν ὀλίγον, ἐτοποθετήσαμεν τὰς ἀποσκευὰς μας παραλαβόντες μόνον τὰς φωτογραφικὰς μηχανὰς καὶ ἠρχίσαμεν τὴν πορείαν. Ἔστιν πρὸς στιγμὴν καὶ ἀνέτειλεν τὸ ὄμμα μου ν' ἀναμετρήσω τὸ ὕψος εἰς ὃ ἐπρόκειτο ν' ἀνέλθωμεν ὁμολογῶ, ὅτι ἐδειλίασα τὸ πρῶτον, ἀλλὰ δὲν ἐβράδυνα νὰ ἀνακτήσω τὸ θάρρος μου ἀκούων τὸν ὀδηγόν μας λέγοντα, θάρρος κύριοι... εἶνε ἀπλοῦς περίπατος ἢ ἀνάβασις. Διερχόμεθα πρὸ τοῦ ναοῦ τῆς Χαλινίτιδος Ἀθηνᾶς καὶ τῶν ἄλλων συντριμμάτων τῆς παλαιᾶς ἀγορᾶς, τὰ ὅποια, ἂν βέβηλοι χεῖρες ἐξηφάνωνεν ὅλα τοῦτα τὰ περικαλλῆ τῆς ἀρχαιότητος μνημεῖα, ἐσαεὶ ὅμως θὰ διασώζονται τῶν ἱστορικῶν τούτων τοποθεσιῶν ἢ ἱστορικῆ ἀνάμνησις πρὸς θαυμασμόν τῆς ἀνθρωπότητος, ἥς ὑπῆρξεν ἐστία καὶ πολιτισμός. Διὰ μικροῦ δρομίσκου ἤρχισαμεν τὴν ἀνοδὸν. Ἀλλὰ πῶς νὰ βαδίσῃς ποῦ νὰ στηριχθῆς; Τὰ βήματά μας ἐσφάλοντο ἐπὶ πᾶσαν στιγμὴν πρὸ τῶν ὀγκολίθων τοῦ δρομίσκου. Ἐβάδιζον καὶ κατεχόνην ὑπὸ ποικίλων ἰδεῶν καὶ σκέψεων. ἀνεπλόουν ὅσα εἶχον ἀναγνώσῃ, καὶ ἡ φαντασία μου ἐπλαττε τὰ ὠραιότερα ἰνδάλματα, καὶ τὸ βῆμά μας σταθερώτερον ἐγένετο ἵνα προφθάσωμεν καὶ ἀπολαύσωμεν ἐκεῖθεν τὴν Σελήνην, χαιρετήσωμεν τὴν Ἀκρόπολιν τῶν Ἀθηνῶν, τὸ Σοῦνιον καὶ τὴν ἀνατολὴν τοῦ Ἠλίου ἐκ τῆς ὑψηλοτάτης κορυφῆς τοῦ Ἀκροκορίνθου.

Ἦν ἔξ ἦτο μαγευτικωτάτη καὶ ἐν ἐκάστῳ βήματι ἠδυνάμεθα νὰ θαυμάζωμεν τὴν ἀλληλουχίαν τῶν φυσικῶν φαινομένων, ἀλλὰ τὸ δριμὺ καὶ διαπεραστικὸν ψῦχος, ὅπερ ἤρξατο πνέον μᾶς ἠνθόκαε τροχάδον καὶ ἄνευ σταθμῶν νὰ πορευώμεθα. Μετὰ μῆς καὶ ἡμισείας ὥρας ὀδοπορίαν ἀναβαίνοντες, ἀναρριχώμενοι, κυλιόμενοι σφοδρόμενοι ἐφθάσαμεν εἰς τὴν πρώτην πύλιν τῆς Ἀκροπόλεως ἐνθα ἀνεπαύθημεν. καὶ γατόπιν ἰσχυρᾶς δύσεως κοινῆς ὅπως θερμανθῶμεν ἐξηκολοθησαν τὴν ἀνάβασίν μας διὰ τὴν ἰψηλοτέραν κορυφὴν τοῦ Ἀκροκορίνθου. Τέλος ὡς ἔλουροι ἀναρριχώμενοι ἀνὰ τὰς ἀποτόμους κλιτύας, καὶ τουρτου ἰζόντες ἐκ τοῦ ψύχους, μὲ ὅλον τὸ βάρος τῶν ἐπενδύτων

οὗς ἐφέραμεν, ἀσθμαίνοντες μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ἐφθάσαμεν εἰς τὴν ἀκροτάτην κορυφὴν τοῦ Ἀκροκορίνθου. καὶ εἰσῆλθομεν ἐπὶ τοῦ εὐρισκομένου λάκκου καὶ ἠνάψαμεν πυρὰν ὅπως θερμανθῶμεν... Μετ' ὀλίγον ἠγέρθημεν καὶ περιφέρομεν τὸ βλέμμα γύρωθεν. Οἷα στιγμὴ ὄνειροπόλος! ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ ἀνθρώπου θαμβοῦται πρὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς ἐκείνης εἰκόνας. ἀπόλυτος σιγὴ ἐβασίλευεν εἰς τὰ πέριξ. Ἦκρωτηριασμένοι τινὲς στύλοι ὀρθοῦμενοι ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἑρειπίων τῆς Π. Κορίνθου, ἐφαίνοντο ὡς φαντάσματα τῆς νυκτὸς μυστηριωδῶς συνομιλοῦντα, καὶ μόνον οἱ βαθεῖς στεναγμοὶ μὲν ἠκούοντο τοῦ ἐξηντλημένου κύματος τῆς θαλάσσης οἱ ἐκχυόμενοι εἰς τὴν ξηρὰν, καταφυλοῦντες ὑπὸ τὴν ἀγνὴν τῆς Σελήνης θωπεῖαν τὰ δαφνύεντα κρᾶσπεδα τῆς ποτὲ ἀφνειοῦ Κορίνθου, τὸ μικρὸν ἐκεῖνον πλαίσιον ἐν τῷ ὀποίῳ οἱ θεοὶ ἐλάτρευθησαν καὶ ἡ τέχνη ἀπεθεώθη.

— Ὅπως ὥρα ἴα εἶνε ἡ Σελήνη, καὶ πόσον ὠραῖος ὁ κόσμος ποῦ στολίζεται ἀπὸ τὸ φῶς τῆς, τὸ γλυκὺ, τὸ μελιχρὸν, τὸ σεμνόν. Ὅλη ἐκείνη ἡ ἀγρία καὶ μυστηριώδης πέριξ φύσις ἐξηδανικεύετο, ἐξωραϊζέτο, ὀλόκληρος δὲ ἡ περιβρέχουσα τὴν Κορινθίαν θάλασσα, φωτισμένη, φρικίσια ἀπὸ τὰς ἠδονικὰς περιπτύξεις τῆς σαλευομένης ἐπιφανείας τῆς καὶ τῶν σκορπισμένων αὐτῆς ἀκτίων, τρέχουσα ὡσεὶ θέλουσα νὰ σπεύσῃ ἐκεῖ ὅπου τὰ ἀργυρόχρυσά νερά ἀπὸ τὴν ἀντανάκλασίν τῆς φιλοῦνται μὲ τὰς ὠχρὰς ἀκτίνας, συμπληροῖ τὴν ὅλην ἐξοχὸν ἐκείνην σκηνογραφίαν, ἐν ᾧ παρέκει πρὸς νότον αἱ δέσμαι τῶν ἀκτίων τῆς χάνονται εἰς τὸν μικρὸν σύγκιον λοφίσκον.

Καὶ ἦδη αὕτη κατὰ μικρὸν ἔβαινε νὰ βυθισθῇ εἰς τὰ ἀχανῆ πελάγη, τὸ ὠχρὸν αὐτῆς φῶς τὴν μαρμαρυγὴν ἔδιδε τῇ θαλάσῃ, οἱ τρεμοσδύνοντες ἀστέρες, οἱ ἀπειροὶ οὔτοι τοῦ οὐρανοῦ κόσμοι, ἀφανεῖς ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον ἐγένοντο. Τὸ λυκαυγὲς ἦδη ὑπέφωσκεν, ὁ οὐράνιος θόλος ὑπόλευκον ἐλάμβανεν ὄψιν, οἱ πρωῖνοι ἀστέρες ἐναργέστερον ἐφαίνοντο, ὁ Γαλαξίας ἐσβέννυτο, ὁ Ἔσπερος ὠχρὸς πλὴν μεγαλοπρεπῆς ἐχώρει εἰς τὴν κατάκλισίν του. Καὶ ἦδη νέα εἰκὼν ἀπλοῦται ἐνώπιόν μας. Μόλις ἢ πρόδρομος τοῦ Ἠλίου ἦὼς ἔβαινε, καὶ ἡ ἀχλύς διελύετο. πάντες πρὸς Ἀνατολὰς στραφέντες, δι' ἰσχυρῶν τηλεσκοπίων διακρίνομεν κατ' ἀρχὰς τὸ Σοῦνιον, μετ' ὀλίγον τὴν Ἀκρόπολιν τῶν Ἀθηνῶν, τὴν Σαλαμίνα... Ὅποια θέλγουσα ὀπτασία μαγεῖαν καὶ κάλλος ἐξάισιον συγκεντροῦσα, τέρπει τοὺς ὀφθαλμοὺς, οἱ ὅποιοι κλείονται ἵνα ἐντροφήσωσιν ἀπολαυστικώτερον εἰς αὐτήν... Σιωπηλοὶ καὶ ὡσεὶ ἐσφηνόμενοι ἀψηφούντες τὸ δριμὺ τοῦ Ἀκροκορίνθου ψῦχος ἰστάμεθα ἀναμένοντες νὰ χαιρετήσωμεν ἐκεῖθεν τὴν Ἀνατολὴν τοῦ Ἠλίου... Καὶ ἦδη οὗτος σιγὰ σιγὰ μεγαλοπρεπῶς ἀνέρχεται μὲ τὸ ἄρμα του μὲν ἀναφαινόμενος... ἦδη.

Χύθη ὁ ἥλιος καὶ ἡ πάχη διαλυεῖται
 Κ' ἡ ἀγὴ σὰν τὴ νεῖότη γελάει
 Σὲν πουλιεῖ ξεσουρμάδα γροικίται
 Σὲ καὶ τὰ φύλλα τ' ἀγέρι περνάει

Οἱ μόνοι στίχοι τοῦ Γ. Βαλαβάνη οἱ δυνάμενοι νὰ δώσωσιν ὅλην τὴν χάριν καὶ τὴν παραστατικὴν

τητα τῆς εἰκόνας ἐκείνης, τῆς ὁποίας ὡς συμπλήρωμα ἠκούσθη ἢ φωνή

Mers

Quelle grandeur de la nature. Quelle vision.

Ἐστράφημεν νὰ ἴδωμεν πόθεν προήρχετο ἡ φωνή ἢ ἀποτεϊνωμένη πρὸς ἡμᾶς, ὁπότε διακρίνομεν δύο περιηγητὰς Ἀγγλους μετὰ τῶν κυριῶν τῶν, οἵτινες ἀσθμαίνοντες ἤρχοντο διὰ νὰ προφθάσωσι τὴν ἀνατολὴν τοῦ Ἥλιου.

Ὁ Ἥλιος ἦδη ἤρξατο κολυμβῶν ἐν μέσῳ ἀργυροῦ αἰθέρος φωτός, στέφων μὲ τὰς χρυσᾶς αὐτοῦ ἀκτῖνας τὰς κορυφὰς τοῦ Κιθαιρώνοσ καὶ Παρνασσοῦ τὰς ὀλολεύκους ἐκ χιόνος, ἐν ᾧ οἱ πόρρωθεν ἀκουόμενοι ἀρμονικοὶ ἤχοι τῶν κωδῶνων τῶν βελαζόντων ποιμνίων συνηνῶντο μὲ τὸν μόλις ἀκουόμενον τοῦ Κορινθιακοῦ κόλλπου φλοίσθον ἀποτελοῦντες θεϊαν ἀρμονίαν, καὶ ἐν γένει ἡ φύσις χαρωπὴ ἠγείρετο εὐχαριστοῦσα τὸν δημιουργὸν διὰ τὴν ἀγαθοεργίαν ἣν ἐπεδαψίλευσεν αὐτῇ. Πάντες εἶτα μετὰ τῶν ξένων ἐπισκεπτῶν περιελθόντες τοὺς ἐν Ἀκροκορίνθῳ ναοὺς τῆς Ἀνάγκης, Μοιρῶν, Δήμητροσ καὶ τὴν ὑπὸ τὸ ναΐδιον τῆς Ἀφροδίτης ἔξοχον Πειρήνην κρήνην ὅπου ὁ Βελλερεφόντης συνέλαβε τὸν Πήγασιν, κατήλθομεν εἰς Π. Κόρινθον. Προγευματίσαμεν εἶτα εἰς τὰ νερὰ τῆς Ἀφροδίτης ἐν ἀδιαπτῶτῳ εὐθυμίᾳ μὲ τὰς γλυκύτερας τῶν ἀναμνήσεων ὑπὸ παχύσκια φυλλώματα τῶν δένδρων, ἀραδιαζόμενοι ὁ εἰς πλησίον τοῦ ἄλλου ἀναμένοντες τὸ ψήσιμον τοῦ ἀρνιοῦ. ἐν ᾧ παρέκει γλεντοῦν παρείαις χωρικών μέσα εἰς αὐτὰς τὰς μυθιστικὰς τοποθεσίας σκορπίζουσαι τὸ ἄρωμα τῆς εὐθυμίας. Κάθε δένδρον, κάθε λειβάδι ἀντηχεῖ ἀπὸ τὰ λυγηρὰ τραγούδια καὶ τὰ χαριτωμένα ἐκεῖνα γέλοια τῶν. ἐν ᾧ τὸ τρεχάματα τῶν γελαστῶν κοριτσιῶν, ποῦ μὲ ἀνεμισμένα μαλλιά χαρούμενα τρέχουσι, συμπληροῦσι τὴν σκηνογραφίαν, σὲ λικνίζουσι καὶ σὲ ἀποκοιμοῦσιν εἰς ἓνα ὄνειρο ἀπὸ τοῦ ὁποίου εἶθε νὰ μὴ ἐξυπνοῦσε κανεὶς ποτέ... καὶ ἀκουσίως σοῦ φέρει εἰς τὴ χεῖρ τὰς λέξεις τῶν Ἀγγλῶν ἐπισκεπτῶν

Quelle grandeur de la nature, Quelle vision.

ΤΡ. Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΤΩΝ ΘΕΑΤΡΩΝ

ΙΤΑΛΙΚΟΙ ΘΙΑΣΟΙ

Ἡ εὐεργετικὴ βροχή, ἡ πρὸ τόσο κχιροῦ ἐναγωνίως περ' ὅλων ἀναμνησμένη καὶ ἡ τόσας εὐεργετικὰς παρατάξεις ἠθοποιῶν μεταίωσκα καὶ τόσα χρυσᾶ ὄνειρα διέλυσε, καὶ ἀπὸ τὸ γεροντικὸν Βαριετὲ μᾶς ἀπήλαξε ὑπὸ τὴν σκηνὴν τοῦ ὁποίου εἶχον συσπειρωθεῖ ὅλοι οἱ τρόφιμοι τοῦ γηροκομίου, τὸ ὁποῖον ἴδρυσε, χάριν τῶν ἀπομάχων τῆς τέχνης, ὁ μέγας μουσουργὸς Βέρδης. Τὰ γερόντια αὐτὰ τῶν ὁποίων τὸ νεώτερον ἠρίθμηι ἐξήκοντα μόλις Μάϊου, ἐφάλλον ἐκεῖ μὲτὰ τὸ κύκλιόν των, διαστρεβλοῦντα τὴν Αἰδᾶ, τὸν Ριγολέττον καὶ τὰ ἄλλα ἀριστουργήματα—τὰ ὁποῖα ὤφειλον νὰ σεβασθῶν καὶ νὰ μὴ θίβουν, ἀν ὄχι ἀπὸ ἀπληγχνίαν πρὸς τ' ἀκρουστικὸν μας τύμπανον, ἀπὸ εὐγνωμοσύνην τοῦλάχιστον πρὸς τὸν συνθέτην των,

ὅστις ἐξησφάλισε εἰς τοὺς τροβεδούρους αὐτοὺς στέγην καὶ ἄρτον, διὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς ζωῆς των! Povero Rigolletto!—Povero Verdi!

**

Ἐκαμε ὅμως καὶ ἐν ἄλλο καλὸ ἢ βροχή. Ἡνάγκασε τὸν κόσμον νὰ πηγαίη εἰς τὸ Δημοτικὸν θέατρον καὶ νὰ περῶ εὐχαρίστως τὰς ὥρας τῶν φθινοπωρινῶν νυκτῶν, μὲ τὰ γλυκύτερα καὶ μεθυστικώτατα ἄσματα, τὰ ὁποῖα ἐντέχνως ψάλλουσι οἱ ἄοιδοι τοῦ ἀρίστου θιάσου Darvia - Favi. Τὰ κωμειδύλλια, παλαιὰ καὶ νέα, ποῦ ἐπαίχθησαν μέχρι τοῦδε ἀπὸ τὸν λαμπρὸν αὐτὸν θίασον κατεμάγευσαν τοὺς Ἀθηναίους, τὸ δὲ προχθὲς παιχθὲν διὰ πρώτην φορὰν «Il 3o Ussari» μὲ τὴν γλυκυτάτην καὶ πεταχτὴν μουσικὴν τοῦ Clerice, μὲ τὸν πλούσιον ἰματισμὸν καὶ μὲ τὰς πολυτελεῖς σκηνογραφίας, κατεγοήτευσε καὶ κατεχειροκροτήθη.

Δὸν Κιχῶτος

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΦΥΛΛΟΝ

ἢ ἄριστ' Ἀθηνῶν θὰ περιέχη, πλὴν ἄλλης ἐκλεκτῆς ὕλης, καὶ τὰ ἐξῆς :

ΓΕΩΡΓ' ΠΑΙΔΑΣΧΟΥ Ἐμμετρον μετάφρασιν τοῦ Α τῆς Ἰλιάδος. ΓΙΑΝΝΗ ΚΑΜΠΥΣΗ «Τὸ τραγούδι τῶν Ὀκεανίδων» τοῦ Χάϊνε. Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ Φιλολογικὴς σκιαγραφίαις «Παῦλος Νιρβάνου» μετ' εἰκόνας. ΠΟΛΥΒ. Τ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Ποίημα. ΔΑΦΝΙΔΟΣ ΜΕΝΑΛΚΑ Ἐσοκρίτου εἰδύλλια. Ν. Ι. ΛΑΣΚΑΡΗ Ἡ τελευταία σελίς (Φαιδρά, κωμικοὶ διάλογοι, ποιήματα, ἀνέκδοτα, ἐπιγράμματα, αἰνίγματα, κρίσεις καὶ γνώμη μεγάλων συγγραφέων κτλ. κτλ.

Ἀψάντος ἦδη τοῦ Α' ἔτους παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. συνδρομηταί, ὧν ἡ συνδρομὴ ἔληξεν, ὅπως ἀποστείλωσιν τῇ Διευθύνσει τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς τῶν.

Ἀπὸ τοῦ παρόντος φύλλου ἡ «ΙΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ» θὰ πωλῆται εἰς τὰ Κηροκάκια τῶν πλατειῶν Συντάγματος καὶ Ὁμονοίας.

ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΙΚΟΝ ΕΡΤΟΣΤΑΣΙΟΝ

Ν. Σ. ΔΑΡΔΗ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1874

Εἶνε τὸ τελειότερον βιβλιοδετεῖον τῆς Ἀνατολῆς, ὑπὸ ἐποψιν μηχανημάτων, καλλιτεχνικῆς ἐργασίας καὶ ἐμπείρων τεχνιτῶν. Ἐδραθεύθη εἰς τὴν Παγκόσμιον ἐκθεσιν τοῦ 1889 καὶ εἰς τὴν Ὀλυμπιακὴν τοῦ 1888. Εἰς αὐτὸ δένουσιν ὅλαι αἱ ξένη σχολαὶ τὰ βιβλία των καὶ αὐτὸ μόνον εἰμπορεῖ νὰ καυχήθῃ ὅτι θγάζει τὴν τελειότεραν, ταχύτεραν καὶ εὐθηνότεραν ἐργασίαν. Χρῆσσις ταινιῶν διὰ τρεφάνους καὶ ρεκλαμῶν δι' ἐμπόρους—Προμμογράφους ἐμπροσθῶν καὶ ἄλλων βιβλίων—Βερνίκωσις γεωγραφικῶν χερτῶ—κατασκευὴ πορτοφολίων ἀπὸ ἐργόχειρα κτλ. κτλ.

54—Ὁδὸς Κολοκοτρῶνη—54

ΤΥΠΟΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΑΓΟΡΑΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Αἱ τιμαὶ ὑπῆρξαν κατὰ τὴν παρελθούσαν δεκαπενθημερίαν: Σιτηρά. Ἰσπανίου λίβρ. 59 1)2 σκληρὸς πρὸς λεπτ. 41 1)2 καὶ ἀπαλὸς πρὸς λεπτ. 39. Ταῦγαριου λίβρ. 61 1)2 πρὸς λεπτ. 43 3)4. Ἀζυμα Ρωσικὰ πρὸς λεπτ. 51 1)2. Κριθὴ Ρωσικὴ πρὸς λεπτ. 25 τοῖς μετρητοῖς. Σιμιγδάλια ἀρίστης ποιότητος πρὸς λεπτ. 60. Ἀλευροσιμιγδαλα πρὸς λεπτ. 55. Ἀλευρα ΑΑΑ πρὸς λεπτ. 50, ΑΑ 45. Πιτυράτα δεῦτερα λεπτ. 40, τρίτα λεπτ. 30.

Ἀποικιακά.—Ζαχαρεὶς εἰς σάκκους δρ. 1.61 ἢ ὀκ. ἐλευθ. καὶ 61 τρῖντζιο, εἰς κιβώτια 1.68 καὶ 68. Καφέδες Α' ποιότητος δρ. 3.43, Β' 3.24, Γ' 2.98 ἐλευθ. Ὄρουζα Ἰαπωνίας λεπτ. 94 τὴν ὀκ. Ἀμβούργου Α' 83, Β' 80. Ἀγγλίας 70. Γένοβας Α' 95, Β' 93. Θεσσαλικὰ 88 παραδοτέα ἐν Πειραιῖ. Καρολίνα διαμάντι δρ. 1.15, 1.12, Ἰαπωνίας 1.05. Ριζόρι ΑΑΑ δρ. 1.06, ΑΑ δρ. 1.04. Κόλλα (κολλαρίσματα) Κόλμανς ἢ ὀκ. δρ. 1.26. Ντόκι λεπτ. 86. Γάτας δρ. 1.05. Σόδα ὁ στατήρ δρ. 19.

Στρατσόχαρτα μαθὰ Εὐρώπης ἢ μπάλα δρ. 52, κίτρινα Γαλλικὰ βαρὰ δρ. 22, ἐλαφρὰ δρ. 16, Ἰταλικὰ δρ. 15.50, μαθὰ ἐγγώρια δρ. 35.

Σχοιριά Εὐρώπης ἢ ὀκ. δρ. 2.30, ἐγγώρια Πιπινέλη δρ. 1.85.

Σαρδέλες Ἀλγερίας δρ. 80 τὸ βαρέλι ἐλευθ. δρ. 66 τρῖντζιο. Δαλματίας δρ. 78 ἐλευθ. δρ. 64 τρῖντζιο. Σαρδέλε τοῦ κουτιοῦ Ὀλλανδ. λεπτ. 90. Βακαλάος Γαλλικὸς ὁ στατήρ δρ. 46. Ἀγγλικὸς δρ. 43. Ρέγκες τῶν 200 τὸ βαρέλι δρ. 16, τῶν 300 δρ. 25.

Σάπωνες Εὐρώπης εἰς κιβώτια τῶν 200 τὸ κιβώτιον δρ. 46.50, τῶν 100 δρ. 26.50. Ζακύνθου λευκὸς ὁ στατήρ δρ. 47. Κερκύρας Α' ποιότητος δρ. 39, Β' δρ. 33. Πράσινοι Ζακύνθου, Πειραιῶς καὶ Ἐλευσίνος ἢ ὀκ. λεπτ. 80—90.

Βούτυρα ἢ ὀκ. δρ. 4.95, τυροῦ δρ. 4.45. Τυρὸς κεφάλια δρ. 2.30 ἢ ὀκ., μυζήθρα κεφάλια δρ. 2.65. Λαμίας δρ. 2.15. Τυρὶ Σβίτσερης δρ. 5.90 ἢ ὀκ. Ὀλλανδίας 5.65.

Ἐλαια Γυθείου καλῆς ποιότητος δρ. 1.34 ἢ ὀκ. Ἀστρους δρ. 1.30. Καλαμῶν δρ. 1.39. Φιλιατρῶν δρ. 1.30. Καρδαμύλης δρ. 1.42.

Γαϊάνθρακες Νιουκάστελ ὁ τόννος δρ. 36.50—37. Νιούπορτ δρ. 42.75. Κάρδιφ δρ. 44.

Κατάστημα Νεωτερισμῶν

Ν. ΞΑΡΤΣΕΝΤΟΥ

Ἐν ἠθήναις, ὁδὸς Ἐρμού.

Εἰς τὸ πλουσιώτατον κατάστημα τοῦ κ. Ν. Σαρτσέντου θὰ εὐρηται ἅπαντα τὰ εἶδη τῆς πολυτελείας, ἀρώματα, γάντια, ὀμβρέλλας, καὶ ὅ,τι δῆποτε ζητήσετε.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

Π. ΖΑΦΟΡΑ

(Ἐν Ἀθήναις, ὁδὸς Εὐαγγελιστρίας, 6)

Κουψότης, Στερεότης, Οἰκονομία.

Ἐργασία καὶ ὕλικὸν ἐξαιρετα.

ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ

“ΤΟ ΑΘΗΝΑΙΟΝ”

Ξαριγιάννη καὶ Κιέιου

Ὁδὸς Νίκης, ὀπισθεν Ξενοδοχείου Ἀγγλίας

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅλοι οἱ οἶνοι οἱ εὐρωπαϊκοὶ καὶ οἱ ἐγγώριοι

ΖΥΘΟΣ. ΖΥΘΟΣ. ΖΥΘΟΣ

Ἐξοχος, γευστικώτατος, παγωμένος. Μεζέδες Θεσπέσιοι ΣΤΡΕΪΔΙΑ—ΓΑΡΙΔΕΣ

ΝΕΥΡΙΚΑ ΚΑΙ ΦΡΕΝΙΚΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Γ. ΜΑΥΡΟΥΚΑΚΗΣ

Ἱατρός

Ὁδὸς Κολοκοτρῶνη.

Ὁριε ἐπισκέψεων 10—12 π. μ. 6—8 μ. μ.

ΦΩΑΝΤΗΡΙΟΝ

ΜΕΤΑΕΩΤΩΝ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ

ΦΩΤΕΙΝΗΣ ΜΗΤΣΙΚΟΥΡΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

(Πλησίον Μητροπό εως, ὁδὸς Ἀπέλλωνος, 28).

Τὸ ἄνω ὑφαντήριο παρασκευάζει τὰ ἐκλεκτότερα μεταξωτά, εἰς ποικίλους, νέους καὶ στερεωτάτους χρωματισμούς. Ὅτι δῆποτε ζητήσητε θὰ τὸ εὐρητε εἰς τὸ ὑφαντήριο τῆς φιλοπροόδου κυρίας

Φωτεινῆς Μπετσικούρα

ΖΑΧΑΡΩΠΛΑΣΤΕΙΟΝ ἢ «Πρόσδος»

ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ

Ἐν Ἐρμι τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου

τοῦ προεδρευτικοῦ

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΜΟΥΛΟΥ

Καθ' ὅλα ὅμοιον πρὸς τὰ ἀθηναϊκά. Γλυκίσματα, φοντάν, παγωτά καὶ γρανίτα ὑπὸ εἰδικῆς τεχνίτου κατασκευαζόμενα.

Κατάστημα εἰδῶν Νεωτερισμοῦ

ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΚΑΙ ΣΤΑΜΠΟΔΗ

Ἐν Ἀθήναις Ὁδὸς Ἐρμού 115.

Ἐν τῷ Καταστήματι τοῦτῳ εὐρίσκετε ἅπαντα τὰ εἶδη Νεωτερισμοῦ εἰς τιμὰς ἀπιστεύτως εὐθυνὰς, καὶ μὲ ἀπαράμιλλον γούστο. Ὅλοι εἰς τὸ εὐθυμίου καὶ Σταμπ λη.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ (LAFOIR)

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΕΜΦΥΛΑΚΗ

Ἐν Λάρνακι τῆς Κύπρου

Ὅ,τι ζητήσητε θὰ τὸ εὐρητε εἰς τοῦ φιλοπροόδου κ. Καρεμφυλάκη: ἀρώματα ἐκλεκτά, πλινος Ἀγγλικούς, κομφοτεχνήματα, Κυπριακὰς ἀρχαιότητας, παλαιὰ γραμματόσημα Κυπριακὰ καὶ ἅπαντα τὰ εἶδη τοῦ καλλωπισμοῦ καὶ τῆς πολυτελείας.

ΜΕΤΑ ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ

«Η ΟΜΟΝΟΙΑ»

Π. Γ. ΣΑΡΔΟΥ ἐν Λάρνακι (Κύπρου)

Τὸ λαμπρὸν τοῦτο καφενεῖον περιέχει πλὴν τοῦ ἀγνοῦ καφέ καὶ Ζύθον νωπότατον μὲ ἐξόχους μεζέδες. Ἀναγνωστήριον πλήρες. Σφαιριστήριο κλπ. κλπ.

ΤΡΟΧΙΟΔΡΟΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ - ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΜΜΑΙ ΑΘΗΝΩΝ Π. Ν. ΦΑΛΗΡΟΥ ΚΑΙ Ν. ΦΑΛ. ΠΕΙΡΑΙΩΣ
Αρομολόγιον ισχύον από τῆς Κυριακῆς 24 Μαΐου 1898.

Ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Φάληρον 'Ακαδημία	Ἐκ Φαλ. εἰς Πειραιᾶ		Ἐκ Πειραιῶς εἰς Φάλ.		Ἐκ Φαλήρου εἰς Ἀθήνας
	Πρὸς τὴν Δη- μαρχίαν	Πρὸς τὴν ὁδὸν Σωκράτους	Ἐκ τῆς Δη- μαρχίας	Ἐκ τῆς ὁδοῦ Σωκράτους	
Π.Μ.	Π.Μ.	Π.Μ.	Π.Μ.	Π.Μ.	Π.Μ.
5.20	5.20	6.20	5.40	6.56	6.—
6.40	6.—	7.—	6.20	7.16	6.40
6.40	6.40	7.20	7.—	7.36	7.20
7.20	7.20	7.40	7.40	7.56	8.—
8.—	8.—	8.—	8.20	8.16	8.40
8.40	8.40	8.20	9.—	8.36	9.20
9.20	9.20	8.40	9.40	8.56	10.—
10.—	10.—	9.—	10.20	9.16	10.40
10.40	10.40	9.20	11.—	9.36	11.20
11.20	11.20	9.40	11.40	9.56	11.40
12.05	12.—	10.—	12.20	10.16	12.—
—	12.40	10.20	12.55	10.36	—
—	—	10.40	—	10.56	—
—	—	11.—	—	11.16	—
—	—	11.20	—	11.36	—
—	—	11.40	—	11.56	—
—	—	12.—	—	—	—
M.M.	M.M.	M.M.	M.M.	M.M.	M.M.
3.40	3.55	12.40	4.10	12.56	4.30
4.10	4.25	4.20	4.40	4.36	5.—
4.40	4.55	4.40	5.10	4.56	5.30
5.10	5.25	5.—	5.40	5.16	6.—
5.40	5.55	5.20	6.10	5.36	6.30
6.10	6.25	5.40	6.40	5.56	7.—
6.40	6.55	6.—	7.10	6.16	7.30
7.10	7.25	6.20	7.40	6.36	8.—
7.40	7.55	6.40	8.10	6.56	8.30
8.10	8.25	7.—	8.40	7.16	9.—
8.40	8.55	7.20	9.10	7.36	9.30
9.10	9.25	7.40	9.40	7.56	10.—
9.40	9.55	8.—	10.10	8.16	10.30
10.40	10.25	8.20	10.40	8.36	12.—
—	10.55	8.40	11.10	8.56	—
—	11.25	9.—	11.00	9.16	—
—	11.55	9.20	12.20	9.36	—
—	—	9.40	—	9.56	—
—	—	10.—	—	10.16	—
—	—	10.20	—	10.36	—
—	—	10.40	—	10.56	—
—	—	11.—	—	11.16	—
—	—	11.20	—	11.36	—
—	—	11.40	—	11.56	—
—	—	12.—	—	12.16	—

Ἐκ Καλλιθέας εἰς Ἀθήνας 5. 5.40 π.μ. — Ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Καλλιθέαν 12.35 μ. μ. — Καλλιθέα-Ἀθήνας 3.15. 3.45. 4.15 μ. μ. — Ἀθήνας-Καλλιθέα 11.35. 12.05. 12.35 ἑσπέρα.

Ἐκ Καλλιθέας εἰς Ἀθήνας π. μ. 5.40. Ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Καλλιθέαν μ. μ. 12.35. Ἐκ Πειραιῶς εἰς Φάληρον 9 μ. μ.

Σημ. Ἡ πώλησις τῶν ειστηρίων γίνεται εἰς τὸν σταθμὸν τῆς Πειραιῶς πλησίον τῆς Δημαρχίας, ἐν Νέῳ Φαλήρῳ παρὰ τῷ σταθμῷ, ἐν Ἀθήναις δὲ παρὰ τῆ Ἀκαδημίας, στάσει Ὀρφανίδου καὶ σταθμῷ Μακρυγιάννη.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΑΤΤΙΚΗΣ
Δρομολόγιον ἀπὸ 5 Ἰουνίου 1898.

Καθ' ἐκάστην
ΓΡΑΜΜΗ ΚΗΦΙΣΣΙΑΣ

Ἐξ ΑΘΗΝΩΝ		Ἐκ ΚΗΦΙΣΣΙΑΣ	
Π. Μ.	5.—	Π. Μ.	6.10
	7.—	κατ' εὐθείαν	8.10
	9.—		10.10
	11.—	κατ' εὐθείαν	12.10
κατ' εὐθείαν	12. 5		
M.M.	3.—	M.M.	2.20
κατ' εὐθείαν	4. 5	κατ' εὐθείαν	4.10
	5.—		5.10
κατ' εὐθείαν	6. 5	κατ' εὐθείαν	6.10
	7.—		7.10
κατ' εὐθείαν	8. 5	κατ' εὐθείαν	8.10
	9.—		9.10
	10.—		10.10
			11.10

Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς προστίθενται

10.— Π. Μ.	11.10 Π. Μ.
11.— M.M.	12.10 M.M.

ΓΡΑΜΜΗ ΛΑΥΡΙΟΥ

Ἐξ ΑΘΗΝΩΝ		Ἐκ ΛΑΥΡΙΟΥ	
8.45 Π. Μ.		7.10 Π. Μ.	
3.50 M.M.		4.15 M.M.	

Κατὰ Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον ἔκπτωσις εἰς τῆριων Ἀθηνῶν—Κηφισσίας καὶ τανάκαλιν.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑΙ ΤΑΚΤ. ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Ἐκ Πειραιῶς
ΔΕΥΤΕΡΑΝ 8 π. μ. διὰ Γύθειον, Καλάμας, Κατάκωλον, Πάτρας, Κέρκυραν καὶ Τερῆστην.
ΔΕΥΤΕΡΑΝ 7 μ. μ. διὰ Λαύριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Ἀταλάντην, Αἰδηψόν, Στυλίδα, Ὠρεοὺς καὶ Βῶλον.
ΤΕΤΑΡΤΗΝ 8 μ. μ. διὰ Σύρον, Σίφνον, Μῆλον καὶ λιμένας Κρήτης.
ΤΕΤΑΡΤΗΝ 7 μ. μ. διὰ Λαύριον, Χαλκίδα, Αἰδηψόν καὶ Στυλίδα.
ΠΕΜΠΤΗΝ 9 π. μ. κατὰ δεκαπενθημερίαν διὰ Χίον καὶ Σμύρνην Μαΐου 7,21, Ἰουνίου 4,18.
ΠΕΜΠΤΗΝ 9 π. μ. κατὰ δεκαπενθημερίαν διὰ Χίον, Σμύρνην, Μιτυλήνην, Δαρδανέλλια, Κωνσταντινούπολιν, Ἀμισόν, Κερασσοῦντα καὶ Τραπεζοῦντα, ἤτοι Μαΐου 14,28, Ἰουνίου 11,25.
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 12 μ. μ. (διὰ τῆς Διῶρυγος) διὰ Πάτρας, Μεσολόγγιον, Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν, Κέρκυραν, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Σαλαῶραν, Κόπραιναν, Καρβασῶραν.
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 7 μ. μ. διὰ Λαύριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Στυλίδα, Αἰδηψόν, Ὠρεοὺς καὶ Βῶλον.
Ἀναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν
ΤΕΤΑΡΤΗΝ 8 μ. μ. (κατ' εὐθείαν) διὰ Κέρκυραν καὶ Τερῆστην.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ
Π. ΠΑΝΤΑΛΕΩΝ

Ἐκάστην Πέμπτην μεσημβρίαν διὰ Χανιά, Ρέθυμνον, Ἡρόκλειον καὶ Ἀλεξάνδρειαν, Κύπρον κλπ. Ἐκαστον Σάββατον μεσημβρίαν διὰ Χίον, Σμύρνην, Κων(σταντι)νούπολιν, Βραΐλαν, Ὀδησσόν καὶ δι' ἑλας τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους.

Μεγάλη ἔκπτωσις Ναυλῶν.